

Vallomás

Zsivágó verseiből

Ne sírj. Megduzzadt ajkaid
ne ráncold. Fölrepszted
a tavaszi láz varait.
Éppen hegedni kezdtek.

Vedd le mellemről tenyered.
Áram-telt vezetékek
vagyunk: egy perc, egy rezzenet
egybecsap, összeéget.

Majd férjhez mégysz. Fut az idő.
Feleded, mik gyötörtek.
Asszony lehet mind, aki nő.
Szívet szerezni: hőstett.

Én meg női kezek, nyakak,
vállak, hátak csodái
előtt, míg élek, áhitat
rabjaként fogok állni.

De köt veled az éjszaka
láncba, bármily nehézbe –
Hajt még erősebb vágy, hív a
szakítás szenvedélye!

ILLYÉS GYULA fordítása

Éji virágok

Locsolhatod, csak alszanak
hajnalban az éji virágok,
bár rájuk dézsa víz szakad.
Fülükben szagatott foszlányok
abból, mit harmincszor szavalt

a makacs telefon a házból.
Virágaink így alszanak,
nyűgözve éji látomással.
S nem emlékeznek, a világra
imént mily borzalom szakadt.
Nem gondol a talaj a sárral,
tisztogató illatokat
áraszt szét, ürügyet se várva,
tíz rózsza terhével a váza.
Elmúlt az éj vad ünnepe.
Feledve tréfa, csíny, a konyhán
tányéraink ragyognak tisztán.
Nem emlékszünk már semmire.

1957

A fordulón túl

Ág-örhelyén, a rengeteg
csendjét vigyázva,
csalogatóan csicsereg
a kis madárka.

Fürkészve fenyves pitvarát,
csirpel, dalolgat,
strázsálva hús bejاراتát
meghitt odúknak.

Alatta szél-leverte gally,
fölötte felleg,
arrébb a horhosban szilaj
vizek cseregnek.

Farönkök, rözse-garmadák
a sűrű sárban.
Virágzik már a hóvirág
hideg mocsárban.

Trilláival esküt teszen
a kis madárka,
gonosz szándékkal senki sem
léphet honába.

*

A fordulón túl, éjsötét,
vad szurdikokban,
vár rád jövőd, s nincs óvadék,
amely megóvna.
Többé nem is vitathatod,
a végzeted lesz.
Oly keresztül-kasul nyitott,
akár a fenyves.

1958

BAKA ISTVÁN fordításai

